

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/81/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821201943
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8821201943.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú R. G., F.. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Námestie slobody 5, Vranov nad Topľou, na návrh otca O. G., F.. XX.XX.XXXX, T. C. XXXX/XX, R. F. Q., zastúpeného JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom, Kalinčiakova 10, Vranov nad Topľou, za účasti matky E. G., F.. XX.XX.XXXX, T. B. XXX/XX, R. F. Q., o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 6P/116/2021-114 zo dňa 10.5.2022 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na maloleté dieťa zo sumy 200 eur na sumu 50 eur mesačne. V priebehu konania návrh upresnil a žiadal o zníženie výživného na sumu 100 eur mesačne.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„Súd návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 62 ods. 1-5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 121 a § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že od poslednej úpravy výživného na maloletú R.S. uplynuli 2 roky. V tej dobe sa rodičia maloletej dohodli na znížení výživného zo sumy 250 eur na čiastku 200 eur mesačne. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu otca prihliadal na odôvodnené potreby maloletej, na faktické príjmy otca, ale prihliadal aj na jeho schopnosti a možnosti, teda na to,

čo je objektívne možné, aby otec zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Poukázal na to, že otec nemá zníženú pracovnú schopnosť, je síce liečený v P. ambulancii, ale podľa lekárskej správy naposledy podstúpil vyšetrenie v roku 2018, teda už v čase posledného rozhodnutia súdu bol vedený v tejto P. ambulancii a jeho zdravotný stav sa po tejto stránke nezmenil. Otcovi síce bol diagnostikovaný aj Q. syndróm, ale podľa lekárskej správy ho to neohrozuje na živote, a ani mu to nebráni v pracovnej činnosti. Súd prvej inštancie s ohľadom na predložené lekárske správy dospel k záveru, že otec nemá diagnostikované tak závažné ochorenia, ktoré by mu bránili vo vykonaní pracovnej činnosti a zároveň pre ktoré by bol nútený ukončiť podnikateľskú činnosť. Otec poukázal na to, že živnosť nevykonáva a je náročné si nájsť prácu na vyšší úväzok. Z výpovede otca vyplynulo, že živnosť bola ukončená z dôvodu nedoplatku na poisťovní, ktoré sú vo výške 3.853,22 eura. Súd prvej inštancie takéto konanie otca posúdil ako nezodpovedné, keď vlastným pričinením, t.j. neuhrádzaním odvodov, sa dostal do situácie, kedy bol aj z tohto dôvodu nútený ukončiť živnosť, z ktorej dosahoval podstatne vyšší príjem ako v súčasnosti. Aj keď otcovi bolo lekárom odporúčané nevykonávať prácu v zahraničí a vo výškach, podľa súdu prvej inštancie to neznamená, že musel ukončiť živnosť, nakoľko mohol vykonávať živnosť aj naďalej na Slovensku a práce, ktoré by mu jeho zdravotný stav umožňoval. Otec ničím významným nepreukázal, že k poklesu jeho príjmu došlo z dôležitého dôvodu, resp. z relevantných objektívnych príčin. Súd prvej inštancie prihliadol aj na to, že otec sa žiadnym spôsobom nepodieľa na osobnej starostlivosti o maloletú, všetku starostlivosť o maloleté dieťa prebrala matka, otec sa s dieťaťom nestretáva, nad rámec výživného neprispieva a dieťa neobdarováva ani v prípade sviatkov. Aktuálne si neplní ani vyživovaciu povinnosť vo výške stanovenej súdom. Súd prvej inštancie zohľadnil aj to, že matka si plní vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu osobnou starostlivosťou, na ktorej sa otec takmer nepodieľa. Zohľadnil aj to, že matka spláca mesačné úvery, ktoré si vzala spolu s otcom dieťaťa počas ich manželstva za účelom výstavby rodinného domu, pričom na úhrade úverov sa otec žiadnym spôsobom nepodieľa, pričom rodinný dom je vo vlastníctve oboch rodičov. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie návrh otca zamietol.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

III. Obsah odvolania otca

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na jeho súčasné príjmy, ktoré mu nedovoľujú platiť výživné v pôvodne určenej sume. Poukázal na to, že pracuje na 10-hodinový úväzok týždenne, jeho príjem mesačný činil za mesiac október 2021 sumou 134,94 eura a za mesiac november 2021 to bolo 135,10 eura. Poukázal na lekárske správy, z ktorých vyplýva, že trpí diagnózami, ktoré mu bránia pracovať vo výškach v zahraničí, a preto nie je momentálne schopný platiť výživné vo výške 200 eur mesačne. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, aby mu znížil vyživovaciu povinnosť na maloletú dcéru na sumu 100 eur mesačne.

7. K odvolaniu otca sa matka ani kolízny opatrovník maloletej R. nevyjadrili.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok v jeho napadnutej časti je vecne správny.

9. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol návrh otca na zníženie výživného na mal. dieťa zo sumy 200,- eur na sumu 50,- eur.

10. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolacie námietky otca maloletého dieťaťa je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie návrh otca zamietol (výrok I.), a rozhodol o trovách konania (výrok II.).

11. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca, odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003).

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Súd prvej inštancie je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok súdu prvej inštancie je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty otca v odvolaní.

13. Vo vzťahu k námietkam otca ohľadom jeho zdravotného stavu odvolací súd odkazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý sa správne vysporiadal s týmito námietkami otca, pričom svoje závery aj náležite odôvodnil. Otec v rámci odvolacieho konania predložil súdu správy od lekárov, z ktorých však nevyplýva, že by otec nemohol pracovať vôbec, príp. že by mal zníženú pracovnú schopnosť. Z lekárskeho správy vyplýva, že otec má Q., nemôže vykonávať prácu vo výškach a taktiež mu neodporúčajú pracovať v zahraničí kvôli potrebe absolvovať pravidelné kontroly. Odvolací súd má za to, že by zdravotný stav otca bol natoľko závažný, že by nemohol vykonávať žiadnu prácu, príp. len prácu v takom rozsahu ako uvádza otec, čo napokon vyplýva aj zo samotných lekárskeho správ. Uvedené závery potvrdzujú aj lekárske správy. Skutočnosť, že otec nemôže pracovať vo výškach odvolací súd nepovažuje za zásadnú prekážku, ktorá by mohla otcovi brániť v uplatnení na pracovnom trhu, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec vykonával prácu zväčša, teda sa nejedná o prácu, ktorú by bolo potrebné vykonávať výhradne vo výškach. Čo sa týka pravidelných kontrol u lekárov, ktoré otec považuje za prekážku vykonávať prácu v zahraničí, odvolací súd musí poukázať na skutočnosť, ktorá neušla pozornosti ani súdu prvej inštancie, a to, že otec lekárske kontroly nepodstupoval pravidelne, ale so značným časovým odstupom, čo vyvoláva dojem účelového konania otca, ktorý sa len snaží vyhnúť riadnemu plneniu si vyživovacej povinnosti. Aj bez ohľadu na zdravotné prehliadky, ktoré otec potrebuje absolvovať, odvolací súd zotrváva na svojich záveroch, ktoré potvrdzujú aj predložené lekárske správy, a to, že zdravotný stav otca mu nebráni v pracovnej činnosti.

14. Vo vzťahu k námietkam otca ohľadom jeho pracovných možností a nemožnosti vykonávať živnostenskú činnosť z dôvodu jeho zlého zdravotného stavu odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že živnosť otca bola ukončená z dôvodu nedoplatkov na poistnom,

ktorého výška činí až 3.853,22 eur. Z uvedeného je tak zrejmé, že otec svojím vlastným pričinením a nezodpovedným konaním sa dostal do situácie, kedy musel ukončiť živnostenskú činnosť pre neplatenie odvodov. Príjem otca zo živnostenskej činnosti bol preukázateľne vyšší než jeho príjem z pracovnej činnosti, teda k poklesu príjmu otca došlo jeho vlastným zavinením, čo je potrebné posúdiť ako vzdanie sa práce a tým aj príjmu.

15. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že otec a matka majú obaja spoločné finančné záväzky, ktoré im plynú z hypotekárneho úveru, pričom mesačné splátky pravidelne uhrádza výlučne matka, a to aj napriek tomu, že dlžníkom je rovnako tak aj otec. Finančné prostriedky z hypotekárneho úveru boli použité na rodinný dom, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

16. S ohľadom na odvolacie námietky otca vo vzťahu k výške výživného, odvolací súd musí konštatovať, že otec neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali súdom stanovenú výšku výživného, či preukazovali jej neprímeranosť. Otec svoje tvrdenia o tom, že nemá z čoho uhrádzať výživné vo výške 200,- eur, nijako nepreukázal. Aj odvolací súd dospel k záveru, že súdom stanovená výška výživného predstavuje sumu, ktorú je a aj musí byť otec schopný prispievať na výživu svojej mal. dcéry. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že v súlade s ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Tieto skutočnosti vo vzájomnej súvislosti odvolací súd posúdil a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a to, že suma 200,- eur, ktorou má mesačne otec prispievať na výživu svojej maloletej dcéry je primeraná.

18. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle ustanovení Zákona o rodine, rodičia majú vyvinúť všetko úsilie k tomu, aby v rámci svojich možností a schopností dosahovali taký príjem, z ktorého by mohli plniť výživné na maloleté deti v takom rozsahu, aby boli uspokojené ich odôvodnené potreby a kladie pred ich potreby, potreby maloletého dieťaťa. Je potrebné si uvedomiť, že rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu detí a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb, či potrieb ostatných príbuzných.

19. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že nakoľko maloletá R. žije len so svojou matkou a vyrastá prakticky bez otca, to minimum, čo môže otec pre svoju maloletú dcéru spraviť, keď už sa o ňu nijakým spôsobom nestará, navštevuje ju minimálne, resp. skoro vôbec, nekúpi jej žiadny darček na sviatok, či pod stromček, je podieľať sa na jej výžive a uhrádzaní nákladov spojených so starostlivosťou o ňu, keďže maloletá R. je vo veku, kedy je svojou výživou a zabezpečením potrieb odkázaná na svojich rodičov. Odôvodnené sú preto závery súdu prvej inštancie a tvrdenie, že otec si má zariadiť svoju životnú situáciu tak, aby zabezpečil potreby svojej maloletej dcéry v súdom stanovenej výške.

20. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

21. O trovách odvolacieho konania, rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov nepriznal.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).